

"அலெளாகீக காரியம் செய்வதற்கான கலை"

அவ்யக்த மூர்த்தி அதாவது இந்த உடலில் இருந்து காரியம் செய்து கொண்டிருக்கும் மிகவும் விலகிய மற்றும் மிகவும் அன்பான நிலையில் நிலைத்திருப்பதின் அனுபவியாக ஆகிவிட்டர்களா? ஒவ்வொரு நேரமும் எஜமானன் மற்றும் குழந்தை, இரண்டையும் சேர்த்தே செய்து கொண்டிருப்பதில் முயற்சி செய்பவர்களாக அன்றி சுகலை சொருபாக ஆகிவிட்டர்களா? அல்லது எஜமானன் ஆகிற்கள் என்றால் குழந்தை என்ற நிலை மறந்து விடுகிறது, குழந்தை ஆகிற்கள் என்றால், எஜமான நிலை மறந்து விடுகிறதா? இந்த நேரம் எஜமானன், அடுத்த நேரம் குழந்தை. இந்த நேரம் கர்மயோகி, அடுத்த நேரம் உடலிலிருந்து விலகிய, காரியத்திலிருந்தும் விலகிய அன்பிலேயே மூழ்கியிருக்கும் யோகியாக ஆக முடியுமா? என்னம் மற்றும் காரியம் இரண்டுமே சமமாக ஆகியிருக்கிறதா அல்லது என்னம் மற்றும் செயலில் இடைவெளி இருக்கிறதா? நினைத்தீர்கள், உடன் நடைமுறையில் வந்தது அந்த மாதிரி பயிற்சி இருக்கிறதா? நினைவு யாத்திரையில் சென்று கொண்டிருக்கும் பயணி இந்த அளவு அருகில் வந்து விட்டர்களா? சுலபம் மற்றும் சமீபம் என்ற இந்த இரண்டுமே அனுபவம் ஆகிறதா? இந்த நினைவு யாத்திரையின் அனேக அனுபவம் செய்து செய்து இப்பொழுது ஞானம் நிறைந்து மற்றும் சக்தி நிறைந்தவராக ஆகிவிட்டர்களா? எப்படி யாத்திரையில் இடையிடையே இளைப்பாறும் இடம் வருகிறது என்றால், அதன் மூலம் எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறோம், இன்னும் எவ்வளவு தூரம் செல்ல வேண்டும் என்பது தெரிய வருகிறது. நினைவு யாத்திரையின் பயணிகள் நீங்கள் இந்த யாத்திரையில் எவ்வளவு ஓய்வு இடங்களைக் கடந்துள்ளீர்கள் அதாவது நினைவின் எத்தனை நிலைகளைக் கடந்து விட்டிருக்கிறீர்கள்? கடைசி நிலை மற்றும் இறுதி நிலை எது? அதை எப்படி ஏதாவது ஒரு பொருள் மிக அருகில் மற்றும் எதிரில் வருகிறது என்றால் அதை சுலபமாக தெரிந்து மற்றும் பார்க்க முடியும், அதே போல் தான் அடைய வேண்டிய இலக்கைத் தெளிவாக மற்றும் சுலபமாகத் தெரிந்து மற்றும் பார்த்துக் கொண்டும் இருக்கிறீர்களா அல்லது அது உங்களுடைய பார்வையிலிருந்து தூரமாக இருக்கிறதா? பார்த்துக் கொண்டே இருக்கிறீர்களா அல்லது தெரிந்து மட்டும்தான் இருக்கிறீர்களா? அல்லது அந்தளவு எதிரில் மற்றும் அருகில் வந்து விட்டர்களா? அந்த நிலையில் அனேக தடவை சென்றடைந்து கொஞ்ச நேரத்திற்காக அனுபவமும் செய்கிறீர்களா? அனுபவம் ஏற்படுகிறதா? பிறகு அந்த அனுபவத்திலேயே ஏன் இருப்பதில்லை. நிலையின் அனுபவம் ஆகிறது, நிலைத்திருக்கத் தெரியவில்லை என்று அப்படியா? எப்பொழுதுமே ஏன் நிலைத்திருக்க முடிவதில்லை, என்ன காரணம்? சேவை மற்றும் பிராமணர்களின் காரியமாக என்ன இருக்கிறதோ, அந்தக் காரியத்தை அலெளாகீக காரியம் என்று கூறப்படுகிறது, அந்த மாதிரி அலெளாகீக காரியம் மற்றும் ஈஸ்வரிய சேவை ஒருபொழுதும் மனநிலையை கீழே கொண்டு வருவதற்கான காரணமாக ஆக முடியாது. ஒருவேளை அலெளாகீக காரியத்தின் காரணமாக கீழே வருகிறேன் என்று யாருக்காவது அந்த மாதிரி அனுபவம் ஆகிறது என்றால் அதன் அர்த்தம் அந்த ஆத்மாவிற்கு அலெளாகீக காரியம் செய்வதற்கான கலை தெரியாது என்பதாகும். எப்படி வித்தைகள் காண்பிக்கக் கூடியவர்கள் மற்றும் சர்க்கலில் காரியம் செய்வார்கள் ஒவ்வொரு காரியம் செய்து கொண்டே, ஒவ்வொரு காரியத்தில் தன்னுடைய கலைத்திறமையைக் காண்பிக்கிறார்கள், அவர்களுடைய ஒவ்வொரு காரியமும் கலையாக ஆகிவிடுகிறது என்றால் உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் நீங்கள், கர்மயோகி, நிரந்தரயோகி, சுகலையோகி, இராஜயோகி ஒவ்வொரு காரியத்தையும் வித்தியாசமான மற்றும் பிரியமானதாக இருக்கும் கலையில் செய்ய முடியாதா? எப்படி அவர்களுடைய உடலின் கலையைப் பார்ப்பதற்காக எத்தனை மனிதர்கள் விருப்பம் உடையவர்களாக ஆகிறார்கள். உங்களுடைய புத்தியின் கலை, மற்றும் அலெளாகீக காரியத்தின் கலையைப் பார்ப்பதற்காக முழு உலகத்தின் ஆத்மாக்கள் விருப்பம் உடையவராகி வருவார்கள். அப்படியானால் இப்பொழுது இந்த கலையைக் காண்பிக்க மாட்டர்களா என்ன? எப்படி அந்த மனிதர்கள் எந்தவொரு உடல் அங்கத்தையும் எப்படி விரும்புகிறார்களோ, எங்கே விரும்புகிறார்களோ, எவ்வளவு நேரம் விரும்புகிறார்களோ அதைச் செய்ய முடியும், இது தான் கலை இல்லையா? நீங்கள் அனைவரும் புத்தியை எப்பொழுது விரும்புகிறீர்களோ, எவ்வளவு நேரம் விரும்புகிறீர்களோ, எங்கே நிலைத்திருக்கச் செய்ய முடியாதா? அது உடல் சம்மந்தப்பட்டது, இது புத்தியினுடையது. யாருக்கு இந்தக் கலை வந்து விடுகிறதோ அவர் தான் 16 கலைகள் நிறைந்தவராக ஆகுகிறார். இந்தக் கலை மூலமாகத் தான் மற்ற அனைத்து கலைகளும் தானாக வந்து விடுகின்றன. அதே போல் ஒரு ஆத்ம அபிமானி நிலை அனைத்து விகாரங்களையும் சுலபமாகவே அமைத்தியாக்கிவிடுகிறது. அதே போல் இந்த புத்தியின் கலை அனைத்து கலைகளையும் தன்னுள் நிரப்ப முடியும் மற்றும் அனைத்து கலைகள் நிரம்பியவராக ஆக்க முடியும். அப்படி இந்த கலையில் எவ்வளவு பயிற்சி உள்ளவராக மற்றும் அனுபவியாக ஆகியிருக்கிறீர்கள்? இந்த நேரம் அனைவருக்கும் ஒரு நொடியில் அசீரி ஆகிவிடுங்கள் என்ற டைரக்ஷன் கிடைக்கிறது என்றால் ஆக முடியுமா? ஒரே ஒரு நொடியில்

நிலைத்திருக்கச் செய்ய முடியுமா? எப்பொழுது காரியத்தில் மிகவும் ஈடுபட்டிருக்கிறீர்களோ அந்த நேரத்திலும் டைரக்ஷன் கிடைக்கிறது என்றாலும் செய்ய முடியுமா? யுத்தம் ஆரம்பிக்கிறது என்றால், திடெரன்று அனைவரும் இப்பொழுதே வீட்டை விட்டு விட்டு வெளியே சென்று விடுங்கள் என்று கட்டளை கிடைக்கிறது. பின்பு என்ன செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும்? அவசியம் செய்ய வேண்டும் இல்லையா? அப்படி பாப்தாதாவும் திடெரன்று இந்த உடல் என்ற வீட்டை விட்டு, இந்த தேக அபிமானம் என்ற நிலையை விட்டு விட்டு ஆக்ம அபிமானி ஆகி விடுங்கள், இந்த உலகை விட்டு தொலை தூரத்திலிருக்கும் தன்னுடைய இளிமையான வீட்டிற்குச் சென்று விடுங்கள் என்ற டைரக்ஷன் கொடுத்தால் செய்ய முடியுமா? யுத்த ஸ்தலத்தில் நின்று விட மாட்டர்களே? போகலாமா, அல்லது போக வேண்டாமா என்று யுத்தம் செய்து செய்தே நேரத்தைக் கழித்து விட மாட்டர்களே? செல்வது சரியாக இருக்குமா அல்லது இல்லையா? இதை எடுத்துச் செல்வோமா அல்லது விட்டு விட்டுச் செல்வோமா? இந்த மாதிரி யோசித்து நேரத்தை இழந்து விடுகிறார்கள். அது போலவே அசரீ ஆவதில் ஒருவேளை யுத்தம் செய்வதிலேயே நேரம் ஆகிவிட்டது என்றால், கடைசி பரீட்சையில் மதிப்பெண் மற்றும் டிவிஷன் என்ன கிடைக்கும்? ஒருவேளை யுத்தம் செய்து செய்தே இருந்து விட்டர்கள் என்றால் முதல் டிவிஷனில் வர முடியுமா என்ன? அந்த மாதிரி விலகியவராகவும் எவரெடியாகவும் ஆகியிருக்கிறீர்களா? சேவை செய்து இன்னும் அதிகமாக மனநிலை சக்திசாலியாகிவிடுகிறது. ஏனென்றால் உங்களுடைய உயர்ந்த நிலை தான் இந்த நேரத்து சூழ்நிலைகளை மாற்றத்தில் கொண்டு வரும். அப்படியானால் சேவை செய்வதின் லட்சியம் என்னவாக இருக்கிறது? எதற்காக சேவை செய்கிறீர்கள்? சூழ்நிலைகளை மாற்றும் செய்வதற்காகத் தான் சேவை செய்கிறீர்கள் இல்லையா, சேவையில் மனநிலை சாதாரணமாக இருக்கிறது என்றால் அது சேவையாக ஆனதா? இந்த நினைவு யாத்திரையில் முக்கியமான நான்கு பாடங்கள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் நான் எதுவரை சென்றடைந்து இருக்கிறேன் என்பதை சோதனை செய்யுங்கள். முதலில் என்ன நிலையாக இருந்ததோ அது இப்பொழுதும் சிலரிடம் இருக்கிறது அது என்ன? வியோகி (யோகமற்ற நிலை). இரண்டாவது நிலை வியோகிக்குப் பிறகு யோகியாகிறார்கள். மூன்றாவது நிலை, யோகிக்கு பிறகு சகயோகி ஆகிறார்கள். சகயோகி ஆன பிறகு கடைசி நிலை அனைத்தையும் தியாகம் செய்த சர்வ தியாகி ஆகிறார்கள். இந்த நான்கு பாடங்களையும் எதிரில் வைத்துக் கொண்டே நான் எத்தனை நிலைகளைக் கடந்து வந்திருக்கிறேன், எதுவரை உயரே வந்திருக்கிறேன் என்று சோதனை செய்யுங்கள். இதுவரை கூட அடிக்கடி எப்பொழுதாவது வியோகியாக ஆகவில்லையே? எப்பொழுதும் யோகி மற்றும் சகயோகி ஆகி நடந்து கொள்கிறீர்களா? ஒருவேளை ஏதாவது தடை வருகிறது, தடையின் வசமாவது என்றால் வியோகி ஆவது, அப்படி வியோகியாக ஆகவில்லையே? தடையானது யோகம் நிறைந்த நிலையை அழிக்க விட முடியும்? தந்தையின் நினைவை மறக்கச் செய்து விடுகிறது. நினைவு மறந்த நிலை என்றால் வியோகி. அப்படி யோகம் நிறைந்த நிலை, எப்படி இந்த உலகில் வாழும் வரை உடல் மற்றும் ஆக்மா தனியாகப் பிரிவதில்லையோ. அதே போல் நிரந்தரமாக இருக்கட்டும். அதே போல் தந்தையின் நினைவு புத்தியிலிருந்து தனியாக ஆக வேண்டாம். புத்தியிடன் எப்பொழுதும் நினைவு அதாவது தந்தையிடன் இருக்கட்டும், அந்த மாதிரியானவரை யோகி என்று கூறப்படுகிறது, யாரை வேறெந்த நினைவும் தன் பக்கம் கவர்ந்திமுக்க முடியாதோ. எப்படி மிக உயர்ந்த சக்தியின் எதிரில் குறைந்த சக்தி உள்ளவர்கள் எதையும் செய்ய முடியாதோ அதே போல் ஒருவேளை சர்வ சக்திவானின் நினைவு எப்பொழுதும் உடனிருக்கிறது, என்றால், வேறெந்த நினைவும் புத்தியினுள் வர முடியாது. இதைத் தான் சகஜ மற்றும் இயல்பான யோகி என்று கூறப்படுகிறது. அவர்கள் (மனிதர்கள்) கூற மட்டும் செய்கிறார்கள் மற்றும் இங்கே நடைமுறையில் இயல்பான யோகியாக இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் அந்த மாதிரி யோகியாக ஆகியிருக்கிறீர்களா? அந்த மாதிரியான யோகி எப்பொழுதும் ஒவ்வொரு விநாடி, ஒவ்வொரு எண்ணம், ஒவ்வொரு வார்த்தை, ஒவ்வொரு செயலில் அவசியம் சகயோகியாக இருப்பார். ஒருவேளை எண்ணத்தில் சகயோகியாக இருக்கிறார், காரியத்தில் இல்லை மேலும் காரியத்தில் சகயோகியாக இருக்கிறார் வேறு ஏதாவது விஷயத்தில் இல்லை என்றால் அந்த மாதிரியானவரை சகயோகியின் நிலை வரை வந்தடைந்த ஆக்மா என்று கூற முடியாது. ஒரு எண்ணம் கூட சகயோகம் இல்லாததாக இருக்கிறது என்றால் இதை வீணானது என்று கூறுவோம்.

யார் வீணாக இழப்பவராக இருப்பாரோ அவர் ஒருபொழுதும் யாருடைய சகயோகியாக ஆக முடியாது, தானும் சக்திசாலியாக ஆக முடியாது. அந்த மாதிரி அனைவரின் அன்பிற்குரிய, சகயோகி, அனைத்தையும் தியாகம் செய்த சர்வ தியாகி சுலபமாகவே ஆகிவிடுகிறார். பக்தியில் கூட யாராவது ஈஸ்வரனின் பெயரால் தானம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குக் கூட அழியும் இராஜ பதவியின் பிராப்தி ஏற்படுகிறது என்றால் யார் ஒவ்வொரு எண்ணம் மற்றும் ஒவ்வொரு விநாடியையும் ஈஸ்வரிய சேவையின் சகயோகத்தில் ஈடுபடுத்துகிறார் என்றால் அவருக்கு எவ்வளவு உயர்ந்த பிராப்தி ஏற்படும். அந்த மாதிரியானவர் மகாதானி, சர்வ தியாகி தற்சமயம் மற்றும் எதிர்காலத்தில் மிக உயர்ந்த பாக்கியசாலியாக ஆகிறார்கள். எதிர்காலத்தில் மட்டுமின்றி தற்சமயத்திலும் அந்த மாதிரி உயர்ந்த பாக்கியசாலி

ஆுத்மாவின் பாக்கியத்தைப் பார்த்து, அனுபவம் செய்து மற்ற ஆத்மாக்கள் அவருடைய பாக்கியத்தின் மகிழமை பாடுகிறார்கள் மேலும் தன்னுடைய உயர்ந்த பாக்கியத்தின் ஆதாரத்தினால் அனேக ஆத்மாக்களை பாக்கியசாலியாக ஆக்குவதற்கான பொறுப்பாளர் ஆகிறார்கள். அப்படி இந்த நான்கு பாடங்களில் எந்த நிலை வரை வந்தடைந்திருக்கிற்கள் மேலும் இலட்சியத்தின் எவ்வளவு அருகில் வந்திருக்கிற்கள் என்பதை பாருங்கள். நல்லது.

அந்த மாதிரி சகஜ மற்றும் இயல்பான யோகி ஆத்மாகளுக்கு பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவும் நமஸ்காரமும்.

தனிப்பட்ட சந்திப்பு - பிராமண வாழ்க்கையில் கடைசி ஜென்மம் ஆன காரணத்தினால் உடலால் எவ்வளவு தான் பலஹீனமாக மற்றும் நோயற்றவராக இருக்கிறார், நடக்க முடியும் அல்லது நடக்க முடியாவிட்டாலும் மனதால் மேலே பறப்பதற்காக இறக்கைகளை கொடுத்துவிட்டோம். உடலால் நடக்க முடியாது ஆனால் மனதால் பறக்கவோ முடியும் இல்லையா? ஏனென்றால் 63 ஜென்மங்களாக அலைந்து அலைந்து பலஹீனமாக ஆகிவிட்டார்கள் என்று பாப்தாதா தெரிந்திருக்கிறார். உடல் மிகக் கீழான நிலையானதாக ஆகிவிட்டது. அப்படி பலஹீனமாக ஆகிவிட்டார்கள், நோயற்றவராக ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால் அனைவரின் மனமும் மிகவும் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறது. உடல் ஆரோக்கியமாக இல்லை என்றாலும் மனதிலோ எந்த நோயும் இல்லை இல்லையா? அனைவரின் மனமும் இறக்கையால் பறக்கக் கூடியது. சக்திசாலியான மனதின் அடையாளமானது ஒரு நொடியில் எங்கு விரும்புகிறார்களோ அங்கு சென்றடைய முடியும். அந்த மாதிரி சக்திசாலியானவரா அல்லது சில நேரம் பலஹீனமாக ஆகிவிடுகிற்களா? மனதால் எப்பொழுது பறக்கத் தெரியுமோ, பயிற்சி ஆகிவிட்டது என்றால் ஒருநொடியில் எங்கே விரும்புகிறார்களோ அங்கு சென்றடைய முடியும். இந்த நேரம் சாகார உலகில் அடுத்த நேரம் பரந்தாமத்தில். ஒரு நொடியில் சென்றடையும் வேகம் இருக்கிறது. அந்த மாதிரி அதிவேகம் இருக்கிறதா? எப்பொழுதும் தன்னுடைய பாக்கியத்தின் பாடலை பாடி பறந்து கொண்டே இருங்கள். எப்பொழுதும் அமிர்தவேளையில் தன்னுடைய பாக்கியத்தின் ஏதாவது புது விஷயத்தை நினைவில் வையுங்கள். அனேக விதமான பாக்கியம் கிடைத்திருக்கிறது. அனேக விதமான பிராப்திகள் ஆகியிருக்கிறது. எப்பொழுதாவது ஏதாவது பிராப்தியை எதிரில் வையுங்கள். அடுத்த நேரம் வேறு ஏதாவது பிராப்தியை வைத்தீர்கள் என்றால் மிகவும் சுவாரஸ்யமான முயற்சி இருக்கும். ஒருபொழுதும் முயற்சி செய்வதில் ஆர்வமற்ற நிலை இருக்காது, புதுமையை அனுபவம் செய்வீர்கள். இல்லை என்றால் அனேக குழந்தைகள் நான் ஆத்மா ஆவேன், சிவபாபாவின் குழந்தை என்ற இதையோ எப்பொழுதும் கூறிக் கொண்டே இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஆத்மா எனக்கு தந்தை என்னென்ன பாக்கியம் கொடுத்திருக்கிறார், என்னென்ன பட்டங்கள் கொடுத்திருக்கிறார், என்னென்ன பொக்கிஷங்கள் கொடுத்திருக்கிறார் அந்த மாதிரி விதவிதமான நினைவுகளை வையுங்கள். பட்டியலை எடுங்கள். நினைவுகளின் எவ்வளவு பெரிய பட்டியல் இருக்கிறது. எப்பொழுதாவது பொக்கிஷங்களின் நினைவை வையுங்கள், சில நேரம் சக்திகளின் நினைவை வையுங்கள், சில நேரம் குணங்களினுடையதை வையுங்கள், சில நேரம் சுநைத்தினுடையதை வையுங்கள், சில நேரம் பட்டங்களை வையுங்கள். விதவிதமானவற்றில் எப்பொழுதும் மனமகிழ்ச்சி இருக்கும். எங்காவது மனமகிழ்ச்சிக்கான நிகழ்ச்சி இருக்கிறது என்றால் விதவிதமான நடனம் இருக்கும், விதவிதமான உணவு இருக்கும், விதவிதமான மனிதர்களின் சந்திப்பு இருக்கும். அப்பொழுது தான் மனமகிழ்ச்சி இருக்கும் இல்லையா? அப்படி எப்பொழுதும் மனமகிழ்ச்சியில் இருப்பதற்காக இதிலும் அனேக விதமான விஷயங்களை யோசியுங்கள். நல்லது.

வரதானம் - தன்னை பொறுப்பானவர் என்று உணர்ந்து ஓவ்வொரு காரியத்தையும் யதார்த்த விதியோடு செய்யக்கூடிய சம்பூர்ண சித்தி சொருபமானவர் ஆகுக.

இந்த நேரம் சங்கமயுக உயர்ந்த ஆத்மாக்கள் உங்களுடைய ஓவ்வொரு காரியமும் முழு கல்பத்திற்காக சட்டமாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி தன்னை சட்டத்தை உருவாக்குபவர் என்று புரிந்து ஓவ்வொரு காரியம் செய்யுங்கள், இதனால் அலட்சியம் தானாகவே அகன்று விடும். சங்கமயுகத்தில் நாம் சட்டத்தை படைப்பவர், பொறுப்பான ஆத்மா ஆவேன் என்ற இந்த நிச்சயத்தினால் ஓவ்வொரு காரியமும் செய்வீர்கள் என்றால் யதார்த்த விதியோடு செய்த காரியத்தின் சம்பூர்ண சித்தி அவசியம் பிராப்தி ஆகும்.

கலோகன் - சர்வ சக்திவான் தந்தை உடன் இருக்கிறார் என்றால் மாயா காகிதப்புலி ஆகிவிடும்.